

רות אמירה, (רות^ו) ופרשת כנפייך על אמרתך, כדי להזדог עם הצדיק, לעשותות תולדות, והקדוש ברוך הוא פורס בפניו על בן אדם כדי להתרבותם בעולם,ומי שלא רוצה לעשותות תולדות, בגפו יבא בגפו של אותו רע, שהוא הולך עיררי בונח זהה שהולך ייחידי. בגפו יצא - כמו שנתבאר, הוא שילא השתקדל לעשותות תולדות, הרי נתבאר כל מה שאריך. (כא)

וראה שיש לחור זkan בברורים הרשוניים. קרוב שעהה הקדוש ברוך הוא הרי נאמר, ריב - שכחוב (מייחה) קום ריב את ההרים. מי הם? אלא אותך הרמים שלמטה. למה הריב הצעה? משום שבhem תלויים כל הפתאים שעושים ישראל לאביהם شبשים. מה הטעם? כי ישראל היה יודעים שמוש של כל המלאכים העליוניםشبשים, ולא נעלם מהם אפילו שמו של אחד מהם, וכל השמש שליהם.

ובשני צדדים היה טועים אחיהם. אחד - שהיו יודעים למשך את כחם של הרכובים והפלות הארץ. ואחד - שהיו יודעים איך להשביעם מכל מה שהצטרכו, ולכון רצח הקדוש ברוך הוא לעשות בהם ריב ודין. וכיון שבhem היה ריב ודין, כל השלשת נופלת, שהרי לא תהיה בו תועלת, וממשם בך קום ריב וגוי. ותשמענה הגבעות קולך, מי הגבעות? אלה הן האמהות, הדורות שנקראות בתולות אחים וגוי, וממשם בך ותשמענה הגבעות קולך. שכך היה עושים ישראל עד שהשתתפו ברגנות תפחתונות.

בא וראה שיש לחור, זkan, לדברים ראשונים, שכך היה עושים ישראל עד שהשתתפו ברגנות הפחתונות. מירך שאמרנו, הרבה התקify את ישראל

רות אמירה, (רות^ו) ופרשת כנפייך על אמרתך, בגין לאזדוווגא בהגדיה מצדייק, למצווד תולדין, וקודשא בריך הוא פריש גראפי על בר נש, בגין לאפשה בעלם. למן דלא בעי, למצווד תולדין, בגפו יבא, בגפו דההוא ביש, דאייהו איזיל עיררי, פחיזא דא, דאיזיל ייחידי. בגפו יצא, כמה דאתמר (משא) איהו דלא אשפצל למצווד תולדין, הוא אתמר כל מה דאצטריך. (ס"א תא חוי, דאית לאחרדא סבא, במלין קראמי).

ריב דיעבד קדשא בריך הוא, הוא אתמר, ריב: דכתיב, (מייחה^ו) קום ריב את ההרים. מי אייהו. אלא, אינון טוריין דלטפה. אמאי ריב דא. בגין דבאו תליא, כל חובה דעבידין ישראל, לגבי אביהוון דבשמייא. מי עטמא. בגין דישראל הו ידען שמושא דכל מלאכין עלאין דבשמייא, ולא אגיס להו, אפיקלו שמא דחד מניהו, וכל שמושא דלהו.

ובתרין טריין הו טעאן אבטריהו. חד, דהו ידען לאמשבא חילא דלהו, דככבייא ומזרי בארעא. וחד, דהו ידע לאומאה לוין, בכל מה דאצטריכו. ועל דא בעא קדשא בריך הוא למצווד בהו ריב ודין. וכיוון דבהתו להו ריב ודין, כל שלשותא נפל דקה לא יהוי ביה תפטלתא. ובגין פה, קום ריב וגוי. ותשמענה הגבעות קולך. (ד"ב קי"ב ע"ב) מאן גבעות אלין אינון אמהות, דרגין דאקרון (תחלים מה) בתולות אחיה וגוי, ובגין פה ותשמענה הגבעות קולך. דהכי הוא עברי ישראל, עד דاشתפסו בדרgin תפאיין.

טא חזי, דאית לאחרדא סבא, במלין קדרמאין, דהכי הוא עברי ישראל, עד דاشתפסו בדרgin תפאיין ירד דקה אמרן,aggi אתקיפו